

In de hitte van Texas ontwikkelden Pieter en Sandra Bakker een bedrijf met zo min mogelijk kosten. Op personeel, machines en jongveeopfok bezuinigden ze de eerste jaren. Het verdiende geld werd louter geïnvesteerd in melkvee. Sandra Bakker: 'Het was wel even flink doorzetten.'

We zijn de prijsschommelingen van melk wel gewend. Die zijn voor veehouders in Europa tamelijk nieuw. Ook daar zullen ze meer ups en downs in de melkprijs krijgen.' Aan het woord is Sandra Bakker (33), die samen met haar man Pieter Bakker (37) inmiddels zeven jaar koeien melkt in de Amerikaanse staat Texas. In Hico houden ze, inclusief de droogstaande koeien, bijna 400 koeien. 'Je leert wel omgaan met wisselende prijzen door goedkoop te werken, maar de voerprijzen zijn nog nooit zo hoog geweest als nu. En juist de voerkosten zijn voor ons bedrijf erg bepalend voor de kostprijs.'

Voeren met de hand

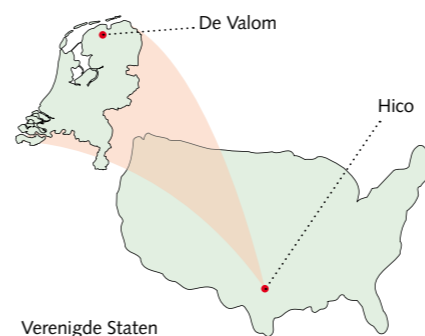
Pieter was in Nederland in het Friese plaatsje De Valom klauwverzorger en Sandra had in Jubbega een eigen bloemenzaak, totdat ze in 2001 besloten koeien te gaan melken in de Verenigde Staten. 'We wilden samen een melkveebedrijf opstarten en in Texas zagen we

met de vele huurbedrijven daarvoor mogelijkheden', legt Pieter uit. Groot was het budget niet dat ze meenamen. Ze hadden net genoeg geld om in Hico een bedrijf te huren met een melkput en een tanklokaal uit 1972 en een aantal kralen met afdaken en voerpaden. 'We maakten afspraken dat we het bedrijf voor zes maanden konden huren, maar inmiddels zitten we er nog steeds.' Bakker betaalt ongeveer tien dollar (7,5 euro) huur per koe per maand en bij de start was er geld om honderd hoogdrachtige vaarzen te kopen. 'Geld voor machi-



Pieter en Sandra Bakker: 'We hebben de voorkeur voor ouder personeel omdat dat meer werkervaring heeft'

nes hadden we niet en ook hadden we geen geld om land te huren om voer op te verbouwen. Daarom hebben we vanaf het begin al het voer aangekocht en hebben we een half jaar alle koeien met de hand gevoerd.' Dat betekende hard werken, want al het voer werd vanaf de pick-up met een emmer voor de koeien gebracht. Het melkgeld investeerden de veehouders direct in vee en na een half jaar



Verenigde Staten

gingen er al 150 koeien door de 2 x 6-visgraatmelkput. De melkbeurten namen toen al drieënhalf uur per keer in beslag. 'Kort na onze start daalde de melkprijs flink, maar gelukkig bleef de voerprijs ook laag. We hadden geen personeel, machines of jongvee en maakten gebruik van een natuurlijk dekkende stier. Omdat we nauwelijks kosten maakten, konden we toch het bedrijf opbouwen. Maar het was wel even flink doorzetten.' Kostprijbewust verkochten Pieter en Sandra alle kalveren kort na de geboorte en ze investeerden al het verdiende geld

van de melkveestapel nam wel de werkdruk toe. 'Op een gegeven moment waren we aan personeel toe', legt Sandra uit. 'Dat kwam min of meer vanzelf toen er zich een Mexicaan meldde om dagelijks een melkbeurt over te nemen.'

Rustig personeel

De melktijd nam met de omvang van de huidige veestapel toe tot zeven uur per keer. Inmiddels is het aantal medewerkers gegroeid tot drie, van wie er twee het melken voor rekening nemen. 'We hebben gekozen voor oudere medewerkers. Oudere mensen zijn vaak rustiger en hebben meer werkervaring. Onze oudste melker is bijna zestig jaar en heeft al dertig jaar melkervaring', aldus Pieter.

Met de groei van het bedrijf namen ook de cashflow en het rendement toe en konden de veehouders investeren. Bakker kocht na een half jaar een trekker met voorlader, die het voerwerk een

ook de kosten van het aankopen van drachtige vaarzen. We zijn nu blij dat we die beslissing genomen hebben toen we dat konden betalen. Sinds een jaar hoeven we geen vaarzen meer aan te kopen en hebben we eigen aanwas. Nu de prijs van melk matig is en de voer- en dieselprijzen hoog, is het fijn dat we niet hoeven te investeren in koeien.'

Vier keer melken

Onder de schaduwkappen zoeken de koeien bescherming tegen de felle zon. 'De zomers zijn hier moeilijk vanwege de hitte', legt Pieter uit. 'In de zomer ligt de productie gemiddeld op 27 kg melk met 3,70% vet en 3,00% eiwit, in de winterperiode halen we wel 32 kg melk met 4,0% vet en 3,25% eiwit. Daarnaast zorgt de hitte voor uitval door een slechte vruchtbaarheid of mastitis.' Door een relatief jonge veestapel en veel aandacht aan het vee te geven hield Bakker het eerste jaar het uitvalpercentage op negen procent. Met het ouder worden van de veestapel begeeft zich dat nu richting de dertig procent. 'We proberen uitval te beperken door een groep van ongeveer 25 verse koeien de eerste periode vier keer per dag te melken. Onze ervaring is dat ze daardoor beter opstarten', vertelt Pieter.

De groep verse koeien wordt zo veel mogelijk uit de brandende zon gehouden en krijgt een maisrijk rantsoen. Voor het voerhek ligt een mengsel van mais, katoenzaad, bierbostel, mineralen, luzernehoi, maisgluten en mineralen. 'We hopen dat de volgende stal een ligboxenstal wordt, zodat de koeien onder dak kunnen', zo vertelt Pieter beslist. Sandra bekent dat ze inderdaad uitkijken naar een andere locatie. 'We willen meer koeien melken, maar de mogelijkheden van dit bedrijf zijn voor ons volledig benut. Vanwege de hoge voerprijzen wordt het steeds belangrijker om ook zelf land te hebben om voer te verbouwen. We blijven hier nu nog zitten omdat we gunstige huurtarieven hebben, maar graag zouden we een keer een eigen bedrijf kopen. We hebben ondernemersbloed, we willen verder. Eigen baas zijn is, zeker in Amerika, prachtig.'

Jaap van der Knaap

Starten van af de basis

Pieter en Sandra Bakker voerden eerste pioniersjaar honderd koeien met de hand

in hoogdrachtige vaarzen. 'Jongveeopfok betekende werk en extra voerkosten, dat konden we ons niet permitteren. Als we hoogdrachtige vaarzen kochten, konden we de investering meteen terugverdienen door ze te gaan melken.'

Met de groei

stuk aangenamer maakte. Na een jaar kwam er een voermengwagen en sinds een paar jaar is er een tweede trekker, die nu standaard voor de voermengwagen staat. 'We blijven gewoon scherp op de kosten letten', vertelt Sandra. 'Drie jaar geleden besloten we om ki toe te passen en het jongvee aan te houden en zelf op te fokken. Daardoor maakten we eerst twee jaar dubbele kosten: de kosten van de jongveeopfok, maar

De koeien zoeken een plek in de schaduw in het hete Texas

